

РЕШЕНИЕ

№ 17603

гр. София, 22.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
публично заседание на 23.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **2025** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 107, ал. 4 вр. ал. 3 вр. чл. 144, ал. 1 и ал. 2 от Данъчно осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) вр. чл. 4 и чл. 9б от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба на „Медика Сервиз 67“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „К. село“, [улица], офис № 2, представлявано от управителя К. Т. М. срещу потвърден с Решение № СФД24 – РД28 – 4 от 03.01.2024 г. на директора на Дирекция „Общински приходи“ при Столична [община] за установяване на задължения по декларация (АУЗД) № 2340 – 2019 – 1 от 05.12.2019 г., издаден по реда на чл. 107, ал. 3 от ДОПК вр. чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ, от старши инспектор в отдел „Общински приходи – С. - Т.“, с който са установени публични общински вземания за данък недвижими имоти (ДНИ), такси битови отпадъци (ТБО) и лихви за периода 01.01.2014 г. – 31.12.2019 г. с общ размер 5 657,78 лева.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт. С позоваване на разпоредбите на чл. 107, ал. 1 от ДОПК вр. чл. 28, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 и ал. 2 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) е обоснована тезата, че към момента на връчване на АУЗД – 21.12.2023 г. установените публични общински вземания за периода 01.01.2014г. – 31.12.2018 г. са погасени по давност. От съда се иска да отмени тази част на потвърдения с решението на директора на Дирекция „Общински приходи“ при Столична община АУЗД № 2340 – 2019 – 1 от 05.12.2019 г. като неправилен и незаконосъобразен. Претендират се направените по делото разноси.

В съдебното заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа искането в жалбата и аргументите, с които е обосновано. Не ангажира доказателства. Претендира разноси

само за държавна такса.

Процесуалният представител на директора на Дирекция „Общински приходи“ при Столична община оспорва жалбата. На становище е, че следва да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана, доколкото оспореният АУЗД е издаден преди изтичане на срока по чл. 109 от ДОПК. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не е изразила становище по жалбата и не участва със свой представител в производството,.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София - град, въз основа на приложените доказателства, в контекста на становището на страните и направените възражения в жалбата, прие за установено от фактическа страна:

На 01.02.2016 г. с вх. № 36866 (М 368) е заведена подадена от управителя на „Медика сервиз 67“ ЕООД Декларация по чл. 14 от ЗМДТ за облагане с данък недвижим имот самостоятелен обект в жилищна сграда, с административен адрес [населено място], район „Т.“, [улица] – магазин № 1, разположен на две нива – сутеренен и приземен етаж, заедно със съответните идеални части от собствеността върху урегулирания поземлен имот, в който е построена жилищната сграда – парцел II – 181, кв. 7а по плана на [населено място], бул. „България II /втора/ част“ (л. 26 – л. 35). Към декларацията са приложени заверено копие на Нотариален акт за покупко – продажба № 60, том II, рег. № 7252, дело № 235/2008 г. по описа на Нотариус № 265, вписан в Службата по вписвания с вх. рег. № 64833, Акт № 7, том CLIX, дело № 44757 (л. 36 – л. 37) и копие на Аналитична оборотна ведомост на „Медика сервиз 67“ ЕООД за периода 01.12.2015 г. – 31.12.2015 г. (л. 38).

На същата дата - 01.02.2016 г., с вх. № ДСЦ 16 – ТД 26 - 74 е заведено и Заявление от „Медика сервиз 67“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с което на основание чл. 173 вр. чл. 171, ал. 1 от ДОПК, е направено искане за отписване поради погасяване по давност на задължения – главница и лихви - за данък за недвижимия имот и такса битови отпадъци за декларираната, по реда на чл. 14 от ЗМДТ, недвижимата собственост на дружеството. Посочен е партиден № на имота - М 368 09040710 (л. 39).

С Протокол № 171 от 01.02.2016 г. за коригиране на задължения по декларация, инспектор в отдел „Местни данъци и такси С. – Т.“, на основание чл. 107, ал. 1 от ДОПК, по повод на подаденото Заявление и след извършена проверка, е приел, че задълженията на „Медика сервиз 67“ ЕООД за периода до 31.12.2010 г. по приложен опис следва да се начислят като изтекли по давност (л. 40).

Оспореният Акт е издаден на 05.12.2019 г. от старши инспектор по приходите в Дирекция „Общински приходи“, Отдел „Общински приходи С. – Т.“ – Столична община – С. М. – Г.. Заведен е с вх. № ДСЦ19 – ТД26 – 732 на 06.12.2019 г. (л. 12 – л. 13). Въз основа на декларираните данни, отразени по партидата на недвижимия имот № М368_090407_10 (л. 39) и установените при извършена проверка невнесени задължения за данък за недвижимия имот и такса битови отпадъци, е определен размерът им към 05.12.2019 г. заедно със съответните лихви за забава:

данък недвижим имоти

за 2014 г. – 548,88 лв. и лихви – 54,99 лв.

за 2015 г. – 546,12 лв. и лихви – 3,19 лв.

за 2016 г. – 382,12 лв. и лихви – 126,47 лв.

за 2017 г. – 380,04 лв. и лихви – 87,25 лв.

за 2018 г. – 377,96 лв. и лихви – 48,35 лв.

за 2019 г. – 375,88 лв. и лихви – 10,03 лв.

такса битови отпадъци

за 2014 г. – 1 278,90 лв. и лихви – 133,74 лв.

за 2015 г. – 1 274,84 лв. и лихви – 14,45 лв.

за 2016 г. – 768,60 лв. и лихви – 257,53 лв.

за 2017 г. – 768,60 лв. и лихви – 179,56 лв.

за 2018 г. – 780,80 лв. и лихви – 103,30 лв.

за 2019 г. – 780,80 лв. и лихви – 24,12 лв.

В АУЗД е отразено, че са внесени задълженията за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за 2014 г. и 2015 г. За тези периоди са начислени лихви с общ размер от 58,18 лева за данък недвижими имоти, а за такса битови отпадъци лихвите са с общ размер 148,19 лева.

Към преписката е приложена разписка от 21.12.2023 г., с която е удостоверено връчването на АУЗД на представляващия „Медика сервис 67“ ЕООД (л. 14).

На 28.12.2023 г. с вх. № ДСЦ 19 – ТД26-732 (1) е заведено Заявление от представляващия дружеството жалбоподател с искане за отмяна на АУЗД поради изтекла давност на определените с него публични общински вземания (л. 15)

С Решение № СФД24-РД28-4 от 03.01.2024 г. (л. 16 – л. 17) директорът на Дирекция „Общински приходи“ при Столична община, на основание чл. 107, ал. 4 от ДОПК вр. чл. 4, ал. 5, предл. второ от ЗМДТ, е потвърдил изцяло АУЗД. Приел е, че възражението за изтекла давност е неоснователно. Позовал се е на разпоредбата на чл. 172, ал. 2, изр. първо от ДОПК, според която давността прекъсва с издаване на Акт за установяване на публичното вземане или с предприемане на действия по принудително изпълнение. В мотивите е посочено, че в конкретния случай актът е издаден на 27.08.2021 г., с което е прекъснат давностният срок, а след този момент е започнала да тече нова давност, съгласно чл. 172, ал. 3 от ДОПК. Решението е връчено на представляващия „Медика сервис 67“ ЕООД на 01.02.2024 г., удостоверено със саморъчно отразена забележка на последната му страница (л. 17).

Длъжностното качество на органа, издал оспорения АУЗД, както и делегираните правомощия по чл. 4, ал. 3 вр. ал. 1 и ал. 2 от ЗМДТ - на орган по приходите, са удостоверени с приложения към преписката заверени копия на Трудов договор № РД15 – 2449 от 03.05.2006 г. и допълнително споразумение № СОА 19 – РД 15 – 2857 от 28.02.2019 г. (л. 20 – л. 21 и л. 22), и Заповед на кмета на Столична община № СОА18-РД03-1394 от 05.12.2018 г. (л. 19). Приложено е и заверено копие от Заповедта на кмета на Столична община № СОА20-РД15-16 от 03.01.2020 г. (л. 18), с която на длъжността директор на Дирекция „Общински приходи“, направление „Финанси и здравеопазване“, считано от 01.01.2020 г. е преназначен М. М..

Описаните релевантни за настоящия правен спор факти не са спорни за страните и дават основание да се направят следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, от легитимирано лице – пълномощник на адресата на оспорения административен акт, с правен интерес от оспорването, в срока по чл. 147, ал. 3 от ДОПК (решението е връчено на 01.02.2024 г. – л. 17, а жалбата е депозирана в АССГ на 15.02.2024 г. – л. 4).

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Актът за установяване на задължения по декларация № 2340 – 2019 – 1 от 05.12.2019 г. е издаден от компетентен орган старши инспектор в отдел „Общински приходи – С. - Т.“, по реда на чл. 107, ал. 3 от ДОПК. Разпоредбите на чл. 4, ал. 2 и чл. 9б от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) предоставят специални правомощия на служителите на общинската администрация, възлагайки им установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци и такси, по реда на ДОПК.

Заеманата длъжност от С. М. - Г. към момента на издаване на АУЗД, съгласно утвърденото щатно разписание на общинската администрация на Столична община – „старши инспектор“ в отдел „Общински приходи „Т. и С.“ към Дирекция „Общински приходи“ (л. 20 – л. 21 и л. 22), е сред изброените в заповедта, издадена от кмета на Столична община, на основание чл. 4, ал. 4 вр. ал. 3 от ЗМДТ и чл. 8, ал. 5 от ДОПК, № СОА18-РД09-1394 от 05.12.2018 г. (л. 19).

Сред основанията за служебно издаване на АУЗД в разпоредбата на чл. 107, ал. 3, изр. второ от ДОПК, на която се е позовал административният орган, е посочено и неплащане на данъчното задължение в срок при неизвършена ревизия. В настоящия казус не е спорен фактът, че към датата на издаване на АУЗД – 05.12.2019 г. „Медика сервиз 67“ ЕООД като собственик на недвижим имот, находящ се на територията на Столична община, е задължено лице за ДНИ, съгласно чл. 11 от ЗМДТ и за ТБО, съгласно чл. 64, ал. 1 от ЗМДТ, за процесните периоди 2014 г., 2015 г., 2016 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г. Жалбоподателят не оспорва, че недвижимият имот подлежи на облагане, съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ и за него се дължат такси битови отпадъци, на основание чл. 63, ал. 1 от ЗМДТ, както и че към момента на издаване на АУЗД не е изпълнил задълженията за плащане на публичните общински вземания за данък върху недвижимия имот и таксите за битови отпадъци за 2016 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г. В жалбата не се възразява и срещу определения размер на задълженията за ДНИ и ТБО.

Съгласно разпоредбата на чл. 162, ал. 2, т. 1, т. 3 и т. 9 от ДОПК публични държавни и общински вземания са вземанията за данъци, включително акцизи, мита, задължителни осигурителни вноски и други вноски към бюджета; за държавни и общински такси, установени по основание със закон, както и за лихви по вземания по т. 1 – т. 8. За неплатените в законоустановените срокове публични задължения, съгласно чл. 175, ал. 1 от ДОПК, се дължи лихва в размер, определен в съответния закон, като според чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания, неплатените в сроковете за доброволно плащане, неударжаните или ударжани, но невнесени в срок данъци и такси и други държавни вземания, се събират със законната лихва.

Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в срок до 30 юни и до 31.10. на годината, за която е дължим, съгласно чл. 28, ал. 1 от ЗМДТ, и се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти към 01 януари на годината, за която се дължи (чл. 19 от ЗМДТ), като се съобщава на задължените лица до 1 март.

Разпоредбата на чл. 67 от ЗМДТ в приложимата редакция за всички периоди, за които са определени ТБО с оспорения АУЗД (ДВ, бр. 101 от 2013 г., в сила от 1.01.2015 г.) предвижда, че размерът на такса битови отпадъци се определя в левове, според количеството на отпадъците, а когато то не може да бъде установено, таксата се определя в левове на ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет, която не може да бъде данъчната оценка на недвижимите имоти, тяхната балансова стойност или пазарната им цена. Таксата се заплаща по ред, определен от общинския съвет, като задължение на Общината е да уведоми задължените лица за дължимите от тях такси за съответния период и за сроковете за плащане (чл. 69, ал. 1 и ал. 2 ЗМДТ).

Възражението на жалбоподателя за изтекла погасителна давност на установените с оспорения АУЗД задължения за ДНИ, ТБО и лихви за 2014 г., 2015 г., 2016 г., 2017 г. и 2018 г. са неоснователни.

Погасителната давност за публични вземания е уредена в нормата на чл. 171 от ДОПК, като в ал. 1 е предвиден 5 годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по - кратък срок. В настоящия казус е необходимо да се отчете, че за времето на обявеното извънредно

положение, на основание § 29, т. 2 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с Решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците (ДВ бр. 28/2020 г. в сила от 24.03.2020 г.) давностният срок по чл. 171, ал. 1 от ДОПК е спрял и е продължил да тече от 21.05.2020 г., съгласно § 13 от ПЗР на ЗИД на Закона за здравето (ДВ бр. 44/2020 г. в сила от 14.05.2020 г.).

В разпоредбата на чл. 172, ал. 2 от ДОПК като основание за прекъсване на давностния срок е предвидено издаване на Акт за установяване на публичното вземане или предприемане на действия по принудително изпълнение. Към момента на издаване на оспорения АУЗД – 05.12.2019 г., с който са установени публичните вземания за ДНИ, ТБО и лихви, дължими от „Медика сервиз 67“ ЕООД за 2014 г., 2015 г., 2016 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г. давностният срок за нито едно от установените публични вземания не е изтекъл. Доколкото възражението е обвързано с връчването на АУЗД е необходимо да се посочи, че съобщаването (връчването) на АУЗД има оповестително действие и специфична цел - да запознае адресата със съдържанието му и поставя начало на сроковете за упражняване на правата на оспорване на акта по административен и/или съдебен ред. Упражняването на правото на жалба, съгласно чл. 172, ал. 1, т. 4 от ДОПК, е основание за спиране на давностния срок, а издаването на АУЗД е основание за прекъсване на погасителната давност. Следва да се има предвид и отразеното в АУЗД, че задълженията за ДНИ и ТБО за 2014 г. и 2015 г. са били внесени към момента на издаване на акта – 05.12.2019 г.

И към настоящия момент давностните срокове за определените с оспорения АУЗД публични вземания не са изтекли, доколкото приложима е разпоредбата на чл. 171, ал. 2 от ДОПК, предвид неприключеното производство по обжалване на АУЗД, основание за спиране, съгласно чл. 172, ал. 1 т. 4 от ДОПК, считано от 15.02.2024 г.

Предвид изложеното, жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, своевременно направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство на ответната страна като основателно следва да бъде уважено. На основание чл. 161, ал. 1 изр. второ от ДОПК вр. чл. 8, ал. 1 вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/2004 г. за възнагражденията за адвокатска работа в тежест на жалбоподателя следва да бъде възложено заплащането на сумата от 865,00 лева.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 пр. последно от ДОПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ депозираната жалба от „Медика Сервиз 67“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя К. М. срещу потвърден с Решение № СФД24 – РД28 – 4 от 03.01.2024 г. на директора на Дирекция „Общински приходи“ при Столична [община] за установяване на задължения по декларация № 2340 – 2019 – 1 от 05.12.2019 г., издаден по реда на чл. 107, ал. 3 от ДОПК вр. чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ, от старши инспектор в отдел „Общински приходи – С. - Т.“, с който са установени публични общински вземания за периода 01.01.2014 г. – 31.12.2019 г. за данък недвижими имоти в размер на 1 516,00 лева и лихви в размер на 330,28 лева, както и за такси за битови отпадъци в размер на 3 098,80 лева и лихви в размер на 712,70 лева.

ОСЪЖДА „Медика Сервиз 67“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя К. М., да заплати на Столична община сумата от 865,00 лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ:

